

kao Crkve: papâ, biskupâ, Koncila, biskupske sinode.«

Naposljetku, upozorava Calvez, ekonomski je život istodobno i društveni život, a to znači »da se ekonomska zbilja ne može shvatiti kao neki samostojan mehanizam, stran ljudskim odnosima u kojima su osobe zauzete: u krajnjem, kao neljudski mehanizam. Naprotiv, ekonomska zbilja, ljudski društveni život, mjesto je međuljudskih odnosa: tu pregovaramo jedni s drugima, preko svakovrsnih razmjena, preko različitih suradnja. Ima li išta društvenijega od toga? Tu su angažirane osobe. Zbog toga smo i čuli da Crkva o tome govori, i to često i opširno.«

U nastavku Calvez ovu svoju središnju tezu o socijalnom nauku i ekonomiji ovaako razvija: »Crkva, dakle, raspravlja o ekonomskom društvu. To je istina. Ali, što je uopće ekonomija izvan ekonomskog društva? Prisjetimo se onih ekonomista koje smo netom spominjali: Warlasa, Keynesa, Fridmana, a i samoga Marxa, koji je istodobno i ekonomist i filozof. Ako je istina da Crkva ne zalazi u polje ekonomske teorije kojoj su se oni posvetili, ne treba zaboraviti da i ti autori nisu pisali samo o »čistoj ekonomiji« nego i o primijenjenoj ekonomiji i o ekonomskoj politici, miješajući pritom s čisto ekonomskim rasudbama ideje o ekonomskom društvu ili o odnosima ovoga potonjega s političkim društvom te, naposljetku, o »društvenoj osobi« ili o odnosima između osoba i društva. Oni se, dakle, izjašnjavaju često o područjima u kojima je Crkva, sa svoje strane, u isti mah i zauzeta i kompetentna.«

Ponovimo, Calvezovo djelo **Ekonomija, čovjek i društvo**, koje vrlo kompetentno razrađuje i tumači nauk Crkve, s osobitim obzirom na svijet ekonomije, pripada u temeljita i ponajbolja djela među zaista već bogatom literaturom o katoličkom socijalnom nauku.

Vjekoslav Mikecin

John Skitt

TISUĆU POJMOVA IZ GOSPODARENJA OTPADOM.

Zagreb, APO — Agencija za posebni otpad, 1995., 317 str.

Gospodarenje otpadom i istraživanja o tome imaju veliko značenje za zaštitu okoliša i izravno se odnose na upotrebu i ponovno korištenje prirodnih bogatstava, na probleme industrijskih ostataka i na utjecaj skladištenja, skupljanja, razvrstavanja, obrade, prijevoza i odlaganja otpada. Sa stajališta zaštite okoliša, državne granice ne postoje, što uvelike vrijedi i za trgovačke odnose. Stoga, a i zato što su osnovni problemi u gospodarenju otpadom u svim zemljama svijeta slični, iako ne i jednaki, to područje danas poprima međunarodno značenje.

Rezultat toga — smatra autor — kao i svih pripadajućih pretpostavki istraživanja i razvoja, jest nužnost postojanja međunarodnog jezika za to područje. Ovaj je priručnik prvi međunarodni sustavni pokušaj da se — uz stručnu i organizacijsku potporu međunarodne udruge za kruti otpad (ISWA — International Solid Waste Association) — sastavi višejezični pojmovnik u svojevrstnom tehnologijskom »makropodručju«. Cilj pojmovnika jest upoznati čitatelje s navedenim pojmovima na pet jezika, ponuditi objašnjena pojmovna na hrvatskom jeziku i omogućiti studentima ili nestručnjacima upoznavanje sa značenjima pojmova u »općoj upotrebi«. Na taj bi način pojmovnik predstavljao prinos razvoju jedinstvenog međunarodnog jezika u gospodarenju otpadom. Koje su strukturalne posebnosti ovog pojmovnika?

Ponajprije treba istaknuti da su odrednice (pojmovi) — u sistematskom dijelu — numerirane i nizane abecedno na engleskom jeziku. Zatim je odrenica prevedena na hrvatski i dano je tumačenje (definicija). Ispod definicije slijede prijevodi pojma na

